

Proslov v evangelickém kostele u příležitosti odhalení plakety p. Ladislavu Tajovskému na domě kde žil, dne 15. října 2022

Vážení přátelé, dovoluji i mě, abych i já jménem obce Vanovice přispěl k dnešnímu slavnostnímu dni, kdy byla odhalena pamětní plaketa p. Ladislavu Tajovskému na domě č.p. 93, kde dlouhou dobu

žil, pracoval a maloval své nezapomenutelné obrazy, jejichž výběr je zde v kostele vystaven.

Budu velice úzce zaměřen, abych připomněl má setkání s tímto vyjímečným člověkem.

Asi k prvnímu našemu kontaktu došlo v roce 1981. Kdy jsem nastoupil na tehdejší MNV jako tajemník a při prohlídce Záložny, kulturního domu i v některých domácnostech jsem poprvé spatřil jeho kresby. Tehdy jsem se o něj začal zajímat. Setkal jsem se i s pamětní knihou,

s pamětními listy narozených občánků naší obce, které pan Tajovský připravoval při jejich vítání. Byly, a dodnes jsou nepřekonány, jako jeho služba pro obec. A jelikož se taková slavnost opět na podzim připravovala, rozhodl jsem se jej poprvé, s touto opětovnou prosbou navštívit. Předpokládal jsem, že moje návštěva bude spíš formální a zdvořilostní, ale brzy jsem poznal, že byla docela stěžejní.

Nebylo to jen odpoledne, ale i večer, který jsme spolu u stolu v kuchyni u okna strávili. Poznal jsem již první den, že mám před sebou člověka neobyčejného, člověka laskavého, veselého s obrovským srdcem, který se rozdává a je připraven pro dobrou věc se i obětovat.

Snad jsem si tehdy svým mladistvým zájmem u něj získal určitou důvěru a ocenil i moji chuť naslouchat.

Naše setkávání se stala častějšími. Dozvěděl jsem se o jeho počátcích v jeho výtvarných pokusech, ale i poprvé z úst přímého účastníka, i o jeho zapojení do odbojové činnosti v Drválovicích. Vyprávěl mě o svém zatčení v březnu 1944, až do osvobození 9. května 1945 z věznice Bernau am Chiemsee v Bavorsku francouzskou a americkou armádou. Nezapomenu jeho větu, kdy o svém zapojení do odboje prohlásil skromně: “Vše jsem činil dobrovolně a nezištně, s vědomím rizika a jeho následků, pro svobodu naší vlasti a budoucích generací.” Jako poděkování všem těm, kteří německou okupaci nepřežili, vytvořil návrh památníku, který je na našem hřbitově. Při našich setkáních pro člověka, který z Vanovic nepochází, bylo jeho seznamování mne s historií Vanovic, s pohledy jak dříve obec vypadala, jak se utvářela a měnila okolní krajina i příroda k nezaplacení. Pro pobavení a rozptýlení jsem několikrát zhlédl i jeho karikatury namalované na zdech chodby i v kuchyni, kde jsme sedávali.

V roce 1983 jsem jej požádal ještě o namalování asi jeho posledního obrazu pro obec, což byla stará náves s domem č.p. 6, bývalé pošty, který je podle mě nejzdařilejší a jsem rád, že i dnes je součástí výstavky zde v kostele. Daroval mě i několik jeho skic, které namaloval na různé zbytky papíru ve vězení, a které mám uschované doma, jako památku. Když jsme v roce 2004, kdy

uplynulo 20 let od jeho úmrtí dělali po rekonstrukci sálu Záložny výstavu jeho obrazů, zapůjčených našimi občany, uvědomil jsem si, jaké velké dílo nám zanechal. Děkuji závěrem rodině Kučerové i Tajovské za jejich dnešní slavnostní den, kterým nám tohoto člověka připomněla. A závěrem jeden citát od krále a císaře římského Jindřicha IV. který snad pan Tajovský svým životem naplnil : *Nenarodili jsme se jen pro sebe, ale především proto, abychom sloužili své vlasti.*

Petr Dvořáček místostarosta Vanovic

